

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: c2017.072

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2017.072 van:

A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen

F., verpleegkundige, werkzaam te B., verweerder in beide instanties, gemachtigde: mr.
J.C.C. Leemans verbonden aan DAS Rechtsbijstand te Amsterdam.

1. Verloop van de procedure

A. - hierna klager - heeft op 9 februari 2016 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle
tegen F. - hierna de verpleegkundige - een klacht ingediend. Bij beslissing van 31 ja-
nuari 2017, onder nummer 074/2016 heeft dat College de klacht afgewezen. Klager is
van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De verpleegkundige heeft een verweerschrift
in beroep ingediend.

De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken onder
nummers C2017.071, C2017.073, C2017.082 en C2017.083 behandeld ter openbare
terechtzing van het Centraal Tuchtcollege van 3 oktober 2017, waar is verschenen
de verpleegkundige, bijgestaan door
mr. J.C.C. Leemans voornoemd. Klager is, met kennisgeving vooraf, niet verschenen.
Na afloop van de mondelinge behandeling op 3 oktober 2017 heeft het College, na
beraadslaging in raadkamer in het openbaar mondeling uitspraak gedaan. Hetgeen
hierna volgt is een uitwerking daarvan.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“(…) 2. **DE FEITEN**

*Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de
klacht, van het volgende te worden uitgegaan.*

*Verweerder is verpleegkundige en als zodanig verbonden aan D. te B. sinds september
2015. Klager kent een lange psychiatrische voorgeschiedenis met meerdere opnames
sinds 1977. Klager is sinds die tijd gediagnosticeerd met een chronische schizofrene
stoornis waarvoor hij onder meer medicamenteus (soms gedwongen) wordt behandeld.
Uit de overgelegde stukken met betrekking tot de dwangbehandeling blijkt dat er geregeld
overleg is met klager over de medicatie en de bijwerkingen.*

3. **HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT**

*Klager verwijt verweerder -zakelijk weergegeven- dat hij bij klager de indruk heeft gewekt
dat hij bij het zetten van een depot met opzet een luchtbel bij klager wilde inspuiten.*

4. **HET STANDPUNT VAN VERWEERDER**

*Verweerder voert -zakelijk weergegeven- aan dat hij patiënt niet onjuist heeft geïnjec-
teerd, laat staan bewust.*

5. **DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE**

5.1

Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Blijkens de overgelegde stukken heeft klager al 30 jaar last van auditieve hallucinaties en paranoïde waanideeën. Hij gebruikt vanaf 1978 verschillende soorten medicatie. Klager is in 2007 en in 2008 psychiatrisch onderzocht. De gedwongen opnames zijn diverse keren getoetst door de rechter, waarbij deze de overtuiging moet hebben gekregen dat er sprake was van een psychiatrische stoornis. In 2008 is er advies gegeven over dwangbehandeling. In 2014 is klager op zijn verzoek gezien door een psychiater van het E. voor een second opinion. Ook deze stelde vast dat er bij klager sprake is van een schizofrenie van het paranoïde type. Inmiddels krijgt klager sinds december 2015 weer gedwongen medicatie, getoetst door de geneesheer-directeur, in verband met doodsb bedreigingen en gewelddadige uitspraken. Klager heeft gesteld dat verweerder hem bewust onjuist zou hebben geïnjecteerd waarbij een luchtbel is ontstaan. Verweerder heeft dit ontkend. Ook het dossier geeft geen duidelijkheid hierover. Onder deze omstandigheden kan niet als vaststaand worden aangenomen dat verweerder klager bewust onjuist heeft geïnjecteerd en dient de klacht dan ook te worden afgewezen.

5.3

Gelet op het voorgaande is de klacht kennelijk ongegrond en dient als volgt te worden beslist.

(...)”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hiervoor onder 2 “2. DE FEITEN” zijn weergegeven.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Blijkens het (aanvullend) beroepschrift kan klager zich niet vinden in de afwijzing van zijn klacht door het Regionaal Tuchtcollege en heeft hij met zijn beroep beoogd zijn klacht in volle omvang ter beoordeling aan het Centraal Tuchtcollege voor te leggen.

4.2 De verpleegkundige heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

4.3 De behandeling van de zaak in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten of tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg, zodat het beroep moet worden verworpen.

5. De beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. A.R.O. Mooy en mr. drs. R. Prakke-Nieuwenhuizen, leden-juristen en P.A.M. Storck en P. van der Zee, leden-beroepsgenoten en mr. A. Mul, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 3 oktober 2017.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.

